

Pozdravljeni bodoči Erasmusovci / Erasmusovke!

Če se razmišljaš, ali bi šel/šla na izmenjavo v tujino, ti svetujem, da nehaš razmišljat in samo pojdi! ☺
Izmenjava v Istanbulu je bila že moja druga Erasmus izkušnja. Prvič sem šla na izmenjavo leta 2012, ko sem še študirala v Ljubljani. Pot me je zaradi moje študijske usmeritve popeljala na Češko, v Olomouc, kjer sem preživela nepozaben semester. Spoznavanje nove kulture, jezika, zgodovine, sklepanje novih poznanstev in dobrih prijateljstev, veliko (po)potovanj, pridobivanje dobrih referenc za kasnejšo zaposlitev doma ali v tujini in za nekatere tudi prvi vstop v samostojno življenje, so ene izmed glavnih pozitivnih stvari, ki ti jih šolanje oziroma bivanje v tujini doprinese.

Ko sem se konec januarja 2014 za pol leta preselila v Istanbul, sem v bistvu že vedela, kaj me čaka, saj sem Istanbul pred tem obiskala že velikokrat. Prvič leta 2010, ko sem se tja z dvema prijateljicama odpravila kar z vlakom – potovanje je trajalo dolgih 33 ur, s postanki v Beogradu in Sofiji ... in čeprav je bilo to nepozabno potovanje, priporočam, da se v Istanbul odpraviš kar z letalom – iz Ljubljane, Gradca, Zagreba, Dunaja, Budimpešte ... povezav je ogromno, letalske karte se najdejo po ugodnih cenah, let pa traja približno 2 uri.

Ko pristaneš v Istanbulu na Atatürku, na letališču na evropskem delu Istanbula, se še ne zavedaš, kako ogromno je to letališče, dokler ne začneš hoditi proti izhodu z vmesnimi »postanki« na *passport control* in *luggage claim*, in če še za nameček pristaneš sredi dneva in uloviš največji *traffic jam*, lahko vse skupaj traja kar nekaj časa. Kar pa seveda ne pokvari navdušenja od prihodu v edino mesto na svetu, ki leži na dveh celinah.

Istanbul je ogromno mesto, neuradno v njem živi 20 milijonov ljudi, po dolgem pa se razteza kar 100 km, to je nekako razdalja od Maribora do Ljubljane. In to kar hitro spoznaš na lastni koži – od tega, da je vedno ogromno ljudi na ulicah, do tega, da ti na koncu postane normalno, če se od ene točke do druge voziš uro ali več. Sicer pa je dobro poskrbljeno za javni prevoz, ki je praktično na voljo dan in noč (ponoči predvsem vozijo t. i. dolmuši; nekakšni minibusi, voznja z njimi pa je prav posebno doživetje, saj se imajo, enako kot taksisti v Istanbulu, za »rally« voznike, je pa voznja z njimi tudi precej priročna, saj ustavijo kjerkoli na poti).

Istanbul ponuja veliko možnosti za bivanje. Svetujem kar bivanje v privatnem stanovanju z ostalimi Erasmus študenti. Jaz sem imela stanovanje v predelu Ortaköy, zelo blizu Bosporskega mostu, sicer pa so najpopularnejši predeli za bivanje Beşiktaş, Taksim oziroma Beyoglu in Mecidiyeköy, kjer so dobre povezave za javni prevoz, hkrati pa se vedno veliko dogaja. Predvsem Taksim je poznan po nočnem življenju z veliko klubi, bari, restavracijami, trgovinami itd.

V Istanbulu je veliko univerz, tako javnih kot zasebnih. Jaz sem študirala na privatni univerzi Beykent University, ki je sicer malo oddaljena od središča dogajanja, ampak sem nekako preživela te dolge vožnje od mojega stanovanja do faksa, saj sem imela samo 4 predmete, od tega so bila ena predavanja na voljo samo preko spleta. Predavanja na Beykent univerzi so možna v turščini in angleščini. Preden sem odšla na študij, sem si na spletu pregledala predmetnik in izbrala predmete, ki so me zanimali in ki so se mi kasneje upoštevali na Prometni. Profesorji, ki so mi predavali, so znali dobro angleško, vsa predavanja so bila v angleščini, prav tako študijska literatura, izpiti ter kolokviji. Turški izobraževalni sistem deluje nekoliko drugače kot naš, saj imajo v enem semestru dve izpitni obdobji – najprej t. i. *midterm* izpiti, na koncu glavni izpiti, vmes pa še dva kviza ali kolokvija. Prvi del izpita je vreden 30%, oba kviza vsak po 10%, glavni del izpita pa 50%. Vse skupaj se potem sešteje v končno oceno. Tak

sistem je za redne turške študente, ki imajo na semester na primer 7 izpitov ali več, precej naporen, saj izpitni obdobji trajata po en teden, v katerem pa se (morajo) opraviti vsi izpiti. Na Beykentu je bilo sicer res super. Šola je novejša, z lepo knjižnico, brezplačnim Wi-fi-jem, menzo, kavarno, fotokopirnico, prijaznimi profesorji, le Erasmus oddelek in njihovi koordinatorji bi lahko bili malo bolj organizirani 😊.

Med študijem sem tudi veliko potovala. Seveda ima Istanbul veliko kotičkov, ki jih lahko obiščeš, in tega nikoli ne zmanjka. Istanbul je mesto razgledov, saj je zelo hribovito mesto, z mnogo strmimi ulicami, ki pa te pripeljejo na čudovite razgledne točke. Veliko je tudi različnih muzejev, mošej, palač – večino se da obiskati s kartico za muzeje, ki za študente stane dobrih 7€ in omogoča prost vstop v skoraj vse muzeje, palače ipd. Najlepše je za vikende iz mestnega vrveža pobegniti na Prinčeve otoke, kjer lahko tudi zaplavaš, narediš kak piknik s prijatelji ali pa se po največjem otoku, Büyükdadi, zapelješ s kočijo, ki je poleg koles in mopedov tudi edino (dovoljeno) prevozno sredstvo na otoku.

Turčija je seveda ogromna država, velika skoraj kot cel Balkan, zato je najlažje potovati z letalom. Turki imajo nekaj nizkocenovnih letalskih prevoznikov, ki ponujajo ugodne lete po Turčiji, zato se splača iti še na kakšno potovanje izven Istanbula. Jaz sem si šla ogledali Pamukkale, Efes, Izmir, Bodrum ... mesta z bogato zgodovino in tudi lepimi plažami. Seveda pa zelo priporočajo tudi obisk Kapadokije, kar pa mene še čaka.

Kakorkoli, čas je, da zaključim, ker že malo dolgovezim 😊 ... v glavnem, res priporočam Erasmus izkušnjo, če si seveda to lahko privoščiš, saj štipendija ne pokrije popolnoma vseh stroškov (sploh, če greš še na kakšno potovanje izven mesta), ki pa se vsekakor poplačajo z novimi prijateljstvi, vtisi, znanji, vrednotami in še in še. Seveda je odvisno od tebe, katera destinacija te najbolj privlači, ampak če se mogoče zanimaš tudi za Turčijo, naj samo še omenim, da imajo res, res dobro in bogato hrano in polno začimb ter zanimivih sladic, tako da se lahko iz Turčije vrneš ne le poln znanja in novih izkušenj, ampak tudi s kakšno kilco več 😊😊

Hoşçakal!

Katja